

[Ulrich.]

efter andre Dyr end Sæler og bestemmer, at saadan Jagt skal være forbudt i Øresund, som derved laves til et stort Reservoir for Søfugle, hilser vi med største Tilfredshed; ved Landets øvrige Kyster, heri indbefattet Vige og Fjorde, gives der Tilladelse til Jagt fra Motorbaad i Tiden fra 31. Maj til 1. Oktober; og det mener jeg er en overordentlig klog Bestemmelse, for paa den Tid findes der ingen af disse Fugle paa disse Steder.

Ogsaa § 28, der forbyder Anvendelsen af Fuglekøjer, hilser vi med Glæde. Jeg beder blot om at faa det Areal, hvor disse anvendes, fredet i Fremtiden; jeg har forstaaet, at den højtærede Minister ved tidligere Lejligheder har været stærkt interesseret i at faa vort Vildt fredet, idet han er gaaet med til at oprette Reservoirer forskellige Steder, og her er der et Tilfælde, hvor den højtærede Minister kan vise sin gode Villie til at skabe noget saadant.

I Anledning af § 32 var det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen inde paa en Omtale af Muldvarpens skadelige Betydning. Det er mærkeligt at se, at det ærede Socialdemokrati nu er Tilhænger af Anvendelse af Giftgas mod Dyr. De har en forskrækkelig Rædsel for Anvendelse af Giftgas mod Mennesker, men mod Dyr maa man altsaa godt anvende den. Jeg har selvfølgelig ikke Spor imod, at man dræber Muldvarpe i deres Gange, naar man gør det paa en fornuftig Maade, saa at disse Skadedyr hurtigt kommer af med Livet; men jeg noterer kun, at man altsaa nu fra Socialdemokratiets Side ønsker at bruge Giftgas, efter at man forud for sidste Valg ikke har hørt andet end deres Skræk og Rædsel for Giftgas og dens Virkninger.

I § 33, der omhandler de Tilfælde, hvor det er tilladt at anvende Fanghuller og opstille Fælder for Rotter og Mus, vil jeg gerne have tilføjet: Væseler; Væselen kan nemlig optræde i overordentlig stor Mængde og være meget skadelig, saa jeg tror, man skal have Lov til at tage ogsaa den i Fælder.

I Slutningen af § 33, første Stykke, vil jeg gerne have indføjet en Bestemmelse, der skulde lyde saaledes: Det er dog tilladt at anvende Fangstredskaber til Indfangning af levende Vildt paa eget Jagtdistrikt til Udsættelse andetsteds. Jeg ved, den højtærede Minister Gang paa Gang har givet en saadan Tilladelse, og det er jo ogsaa ganske naturligt, thi det vilde være urimeligt, at en Mand, som ofrer

Tusinder af Kroner paa at fremelske Vildt, ikke skulde have Lov til at indfange det og sælge det i levende Tilstand. Indføjelsen af en saadan Bestemmelse vilde fritage den højtærede Minister for den Ulejlighed Tid efter anden at skulle give Tilladelse.

§§ 34 og 35 er enslydende med den gældende Lovs §§ 32 og 33. Her kunde jeg ønske indsat som en ny Paragraf en Bestemmelse om, at Kaniner ikke maa udsættes. Kaniner er jo nogle af de mest ynglsomme Dyr. Vi har set forskellige Eksempler paa, at saadanne Dyr, naar de blev sat ud, ynglede i den Grad, at de blev en formelig Landeplage; vi har set det paa Fanø og paa Saltholm, og jeg tror derfor, at en saadan Bestemmelse om, at man ikke maa sætte Kaniner ud, er paa sin Plads i Jagtloven.

Saa kommer vi til Kapitel V, som omhandler Straf og Paatale. Jeg kan her ganske slutte mig til de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre (J. C. A. Larsen) fremsatte. Vi maa paa det bestemteste kræve, at der tages overordentlig haardt fat paa Krybskytteriet. Dette at saadanne Mennesker Landet over, Aar efter Aar, Gang paa Gang, gaar over til Haandgribeligheder og skamskyder de Jagtbetjente, som findes rundt omkring, er ganske utilbørligt. Disse Betjente bør have den samme Myndighed som Statens Betjente; og Straffebestemmelserne maa være saaledes, at de virker afskrækkende paa disse Mennesker, der hidindtil har brudt sig fejl om al Lovgivning paa dette Omraade. Derved vil der kunne skabes bedre og mere ordnede Forhold end i Øjeblikket.

I § 36, 1ste Stykke, vil jeg gerne have en Tilføjelse. Der staar:

„Er den ulovlige Jagt udøvet efter Solens Nedgang eller før dens Opgang . . .“ — og her vil jeg gerne have en Tilføjelse, som falder noget i Traad med, hvad det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen var inde paa om Salonrifler, og som skulde lyde saaledes: „*eller* med Salonbøsse eller særligt til Krybskytteri indrettet Skydevaaben“, hvorefter skal følge den Eftersætning, der nu staar:

„kan Bøden ikke sættes ringere end til 100 Kr.“

Jeg tror ikke, den højtærede Minister vil have noget imod at gaa ind herpaa, han vil jo gerne have Ret og Rimelighed paa dette Omraade.

I Slutningen af 2det Stykke i § 36 vil jeg gerne have tilføjet: „Er den ulovlige Jagt udøvet baade efter Solens Nedgang